

بررسی روش های آزمایش میزان جذب آب پلیمرهای سوپر جاذب برای کاربرد در بتن: مطالعه موردی پلیمرهای سوپر جاذب A-200

وحید رحیمی (کارشناس عمران، رئیس هیئت مدیره شرکت نانوپودر پویا، پارک علم و فناوری استان سمنان)

Vahidrahimi1363@yahoo.comEmail:

قاسم میقانی²، علی کیهانی³

2- فوق لیسانس عمران - سازه، دانشگاه صنعتی شاهرود، ایران

ghasemmeyghani@gmail.com

3- استادیار دانشکده عمران، دانشگاه صنعتی شاهرود، ایران

a_keyhani@hotmail.com

آدرس پست الکترونیکی مولف رابط: Vahidrahimi1363@yahoo.com

چکیده

در این مقاله روش های آزمایش میزان جذب آب پلیمرهای سوپر جاذب به عنوان مواد عمل آورنده داخلی در بتن مورد بررسی قرار خواهد گرفت. به این منظور و برای انجام آزمایشات میدانی و عملی از پلیمرهای سوپر جاذب A-200 استفاده شد. خاصیت جذب آب اینگونه از پلیمرها بدلیل وظیفه ای که آنها برای عمل آوری داخلی بتن دارند از اهمیت بالایی برخوردار است و آگاهی از میزان آن در طراحی مخلوط موثر می باشد. برای تعیین میزان جذب آب روش های زیادی وجود دارد که در اشاره خواهد شد. در این تحقیق از دو روش الک و Tea Bag استفاده شده است. لذا در این مقاله پس از معرفی ساختار این مواد و ارائه روش های آزمایشی، به بیان نتایج بدست آمده پرداخته خواهد شد. بررسی های این تحقیق نشان دادند که نتایج بدست آمده از روش الک به میزان جذب آب پلیمرها که از طرف تولید کننده اعلام شده است نزدیک تر بوده و دقت بیشتری دارند.

کلمات کلیدی

بتن، پلیمرهای سوپر جاذب A-200، عمل آوری داخلی، روش الک، روش Tea Bag .